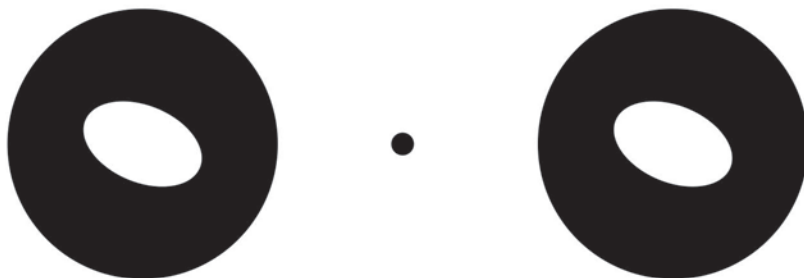

1

100 na 100
Muzyczne dekady
wolności

Program

1

PWM
EDITION

11.11
godz. 13:00

**Opera i Filharmonia Podlaska –
Europejskie Centrum Sztuki
ul. Odeska 1
Białystok**

fot. z archiwum OiFP

Karol Szymanowski
(1882-1937)

Wojciech Kilar
(1932-2013)

Harnasie op. 55

Utwór bez scen mimicznych Zaloty oraz Harnaś i dziewczyna. Wykonane zostaną: część I (Redyk, Marsz zbójnicki, Taniec zbójnicki), część II (Wesele, Cepiny, Pieśń siuhajów, Taniec góralski, Napad harnasiów, Epilog).

Exodus

Adam Zdunikowski (tenor)

Violetta Bielecka (przygotowanie chóru)

Mirosław Jacek Błaszczak (dyrygent)

Chór Opery i Filharmonii Podlaskiej

Orkiestra Opery i Filharmonii Podlaskiej

Ewa Szczecińska

„Pragnąłbym, by młoda generacja polskich muzyków zrozumiała, jakie bogactwo odradzające anemiczną naszą muzykę kryje się w tym polskim «barbarzyństwie», które ja już ostatecznie odkryłem i pojąłem dla siebie”, pisał Karol Szymanowski w 1924 roku o muzyce Podhala. I słowo stało się ciałem: uczeń Szymanowskiego – Tadeusz Szeliński przekazał to przesłanie swoim wychowankom w Katowicach, wśród nich Henrykowi Mikołajowi Góreckiemu, który z podhalańskiej góralszczyzny uczynił genialną dźwiękową apoteozę (między innymi w kwartetach smyczkowych). Również Wojciech Kilar, z urodzenia Lwówianin, którego wojenna zawierucha przywiodła przez Rzeszów i Kraków do Katowic – stał się gorącym miłośnikiem Podhala, współzałożycielem Towarzystwa im. Karola Szymanowskiego w Zakopanem i twórcą „góralskich przebojów”, takich jak *Krzesany*, *Kościelec 1909*, *Orawa* i *Siwa mgła*. Czar kultury i natury tamtego

rejonu uwodził Polaków z nizin już w XIX wieku: Zakopane rozświetlił wśród artystów lekarz, przyrodnik i filozof Tytus Chałubiński, a swoimi pieniędzmi od zaborczej grabieży uratował arystokratę, hrabia Władysław Zamoyski. U progu XX wieku mała tatrzańska osada stała się matczynym traktowanym jako kolebka polskości. Bywali tam wielcy artyści: Helena Modrzejewska, Henryk Sienkiewicz, Jan Kasprzowicz i Stefan Żeromski. Stanisław Witkiewicz osiadł na stałe w Zakopanem w 1890 roku. Po odzyskaniu niepodległości Tatry i Zakopane, tamtejsza natura i wyrosła z niej surowa góralska kultura, stały się jednym z ważniejszych założeń jego idei – sztuki ludowo-narodowej jako ikony nowoczesnego patriotyzmu, którą wymyślił i wcielił w życie. Jeden z najważniejszych przejawów tak rozumianej kultury cieszy uszy nie tylko Polaków do dziś – to balet-pantomima w trzech obrazach, przeznaczony

na głos tenorowy solo, chór mieszany i orkiestrę – *Harnasie* (1931) Karola Szymanowskiego.

Szymanowski pierwszy raz przyjechał do Zakopanego jako 12-letni podrostek, jednak na dobre zakochał się w Podhalu wiele lat później – w latach 20. XX wieku. Na unikatowy charakter podhalańskiego folkloru zwrócił uwagę Szymanowskiego Adolf Chybiński, a bezpośrednim impulsem do skomponowania *Harnasiów* było wesele człowieka z miasta, Jerzego Mieczysława Rytarda z Heleną, góralką ze starego zakopiańskiego rodu Rojów-Gąsieniców. Szymanowski był na tym weselu pierwszym drużbą, uczestniczył w weselnych obrzędach, słuchał śpiewów, oglądał góralskie tańce i zachwyił się ich choreografią. Jak wspominał później Jarosław Iwaszkiewicz: „Karol nie mógł się uspokoić z zachwytu!”. Rzeczywiście, góralszczyzna i Podhale to była

jedną z największych fascynacji Szymanowskiego. Interesowała go nie tylko muzyka; w muzeum Tatrzańskim oglądał obrazki na szkle, słuchał opowieści o „janosikowej legendzie”, podziwiał góralskie stroje. Jednak najmocniej zakochał się w tamtejszych skrzypcach „Złóbczakach”, „słuchał i patrzył na palce muzykantom” – wspominał Rytard. Góralska skala, zadzierzasty sposób gry i ciosane rytmy dalekie od rygoru kreski taktowej, wreszcie plastyczność i zmienność melodii, które nie były jednakowe i ustalone raz na zawsze – zmieniały się w zależności od umiejętności i nastroju grającego; Karol Szymanowski chciał w swoim balecie wszystko to zachować, uniknąć „sceptrenia” (pozbawienia oryginalnej dzikości). Muzyka góralska, jak lubił powtarzać „wybiega daleko poza zakres naszej «kulturalnej» temperowanej gamy i z trudnością daje się wyrazić w naszym tonalnym systemie”. Szymanowski przekraczał więc w *Harnasiach* zarówno „temperowane gamy”, jak i tonalny system, wprowadził skalę góralską i góralskie melodie (tzw. „nuty”), a nawet więcej – autentyczne góralskie pieśni: *Hej, idem w las* i *Ja za wodą, ty za wodą*. Chciał, by jego utwór był czymś znacznie więcej niż stylizacją. Dał wzór jak głęboko można wnikać w tradycję, zachować pierwotność, barbarzyństwo i dzikość kultury

wyrosłej z „nędzy i trudu życia górali, oraz z upajającego piękna otaczającego ich świata”. Obraz pierwszy baletu rozgrywa się na górskiej hali. Stary skrzypek (dla którego pierwowzorem był słynny zakopiański skrzypek Jan Sabała) gra prastarą melodię – alegorię góralskiej kultury; tę partię powierzył Szymanowski nie skrzypcom, lecz obojowi. Jest też młoda góralka i młody góral (oraz towarzyszące im party trąbki i skrzypiec) – mają się wkrótce pobrać, lecz dziewczynę ciągnie bardziej do zbójnika, Harnasia, który – jak Janosik – jest uosobieniem pierwotnej siły natury, surowej i szlachetnej (Harnasiowi towarzyszy z kolei partia fletu). To on, wódz zbójnickiej bandy, ma w sobie energię i moc, którą tak bardzo w kulturze Podhala podziwiał kompozytor. Dlatego w tańcu zbójnickim zawarł Szymanowski to, co najpiękniejsze w góralszczyźnie: góralską skalę, swoiste rytmy, a także ucieczkę od „kulturalnej temperowanej gamy”. Jednak dopiero wesele w góralskiej karczmie (obraz II), weselne obrzędy, góralski taniec, taniec z panną młodą i góralska bójka mają zarówno w muzyce, jak i w choreografii pokazać w pełni potencjał tej archaicznej siły. Szymanowski w archaizmie góralszczyzny upatrywał też źródła nowoczesności, pisał o „modernistycznych harmoniach

ujętych w karby swoistego rytmu”. *Harnasie* rzeczywiście są zdumiewającą hybrydą łączącą najbardziej pierwotne cechy muzyki Podhala z nowoczesnymi pomysłami harmonicznymi i instrumentacyjnymi. Politonarność spotyka się w tej muzyce z modalnością, a ludowe sposoby gry wzbogacają salonową artykulację. Szymanowski wprowadził też nowe instrumenty, nieznanne dotąd w polskiej muzyce orkiestrowej – np. bębenek baskijski. „Balet ten stanowi oczywisty szczyt jego orkiestrowej twórczości” – pisze monografista kompozytora, Tadeusz Andrzej Zieliński.

Czy bębenek baskijski w *Harnasiach* ma coś wspólnego z pomysłem Wojciecha Kilara na skomponowanie utworu, który nazwano później „polskim *Bolerem*”? Raczej nie – *Exodus* (1981) Kilara powstał bowiem z fascynacji... reggae i *Exodusem* Boba Marleya z płyty wydanej w 1977 roku. „Właśnie od Marleya wzięłem tytuł, *Exodus* miał być utworem o wolności, ale zawiera się w nim jeszcze coś, co dla mnie jest rzeczą niesłychanie istotną – stałe pamiętanie o tym, skąd się wzięliśmy, czyli o Starym Testamencie” – mówił Wojciech Kilar w wywiadzie udzielonym w 1992 roku Marcie Ługowskiej. Chór śpiewa w utworze łańskie

teksty (m.in. Alleluja w rytmie bolera), a partyturę opatrzył kompozytor mottem z biblijnej Księgi Wyjścia: *Spiewajmy pieśni chwały na cześć Jahwe, bo swą potęgę okazał, gdy konie i jeźdźców ich pogrążył w morzu.* Utwór Kilara jest więc „śpiewem chwały”, radosnym, ekstatycznym i podniosłym, a zarazem hołdem złożonym *Boleru* Ravela – „najgenialniejszemu dziełu”, jak mówił kompozytor. Nie jest jednak przeniesieniem jeden do jednego na chór i orkiestrę ani reggae Marleya, ani *Bolera* Ravela. Biblijna opowieść o Mojżeszu, który przeprowadził przez Morze Czerwone swój lud odnosiła się w pomysłach Kilara do karnawału „Solidarności” i nadziei, jakie wiązały się z tym wolnościowym zrywem Polaków. Utwór powstał właśnie wtedy, na przełomie lat 70. i 80. XX wieku. Poruszające dla kompozytora były interpretacje odnoszące *Exodus* do „próby przeprowadzenia Polaków przez Morze Czerwone”. Biblijne są źródła tematu utworu, który jako pierwszy wprowadza klarnet (instrument utożsamiany z kulturą klezmerską), a potem jest wielokrotnie powtarzany przez instrumenty orkiestry. Tematem tym jest melodia śpiewana przez żydowskiego kantora podczas święta Purim – opisane w Księdze Estery zwycięstwo Mardocheusza nad podstępny perskim

dostojnikiem Hamanem, jest w purimowej pieśni powodem do radości z odzyskanej wolności. Świętowanie i ludyczną zabawę podpatrzył też kompozytor w Katowicach na zjeździe orkiestr dętych: huk i zgiełk blachy – trąbek, puzonów i waltorni – dał impuls do tej uporządkowanej kakofonii, do jakiej prowadzi purimowa melodia w kulminacyjnym momencie utworu. I o to właśnie chodziło, by *Exodus* był muzyką dla wszystkich, by słuchało się go jak rocka!

Mirosław Jacek Błaszczyk

Ukończył z wyróżnieniem studia w Akademii Muzycznej w Katowicach, gdzie kształcił się w klasie dyrygentury Karola Stryi. W 1993 roku dzięki stypendium American Society for Polish Music zgłębiał umiejętności dyrygenckie w Los Angeles. W 1986 roku został dyrektorem artystycznym Państwowej Orkiestry Symfonicznej w Zabrze, a w 1990 – dyrektorem naczelnym i artystycznym Państwowej Filharmonii w Białymstoku, z którą odbył tournée po Stanach Zjednoczonych. Przez dwa sezony był także dyrektorem naczelnym i artystycznym Filharmonii Poznańskiej. W latach 1998–2013 sprawował funkcję dyrektora artystycznego Filharmonii Śląskiej; w 2013 roku objął stanowisko dyrektora. Od 1999 roku dyrektor artystyczny i juror Międzynarodowych Konkursów Dyrygentów im. Grzegorza Fitelberga w Katowicach. W latach 2010–2016 dyrektor artystyczny Międzynarodowego Konkursu Skrzypcowego w Toruniu. Był przewodniczącym jury VIII Międzynarodowego Konkursu Wiolonczelowego im. Witolda Lutosławskiego w Warszawie (2011) oraz VI Ogólnopolskiego Konkursu Młodych Dyrygentów w Białymstoku (2016). Koncertuje na wszystkich estradach w kraju i za granicą. Prowadził orkiestry m.in. w Austrii, Czechach, Słowacji, Albanii, na Białorusi, Ukrainie, Litwie, Łotwie, w Słowenii, Szwecji, Irlandii, Hiszpanii, Portugalii, Chinach, Japonii, Korei Południowej, Maroku, Tunezji, Niemczech, we Francji, Meksyku, Kanadzie i USA. Ma na swoim koncie wiele prawykonań. Filharmonicy śląscy pod jego batutą byli pierwszymi w Polsce wykonawcami *IV Symfonii „Tansman Epizody”* Góreckiego, zamykając cykl światowych prawykonań tego utworu

(m.in. w Londynie, Los Angeles, Amsterdamie, Łodzi i Katowicach). Wykonanie pod dyktando maestro Błaszczyka wydano na płycie CD w 2016 roku. Z zespołami Filharmonii Śląskiej nagrał kilkadziesiąt płyt. Album *Górecki – Mikołaj / Henryk Mikołaj* wydany nakładem wytwórni DUX nominowany był do nagrody Fryderyk 2013 roku. W 2017 roku pod jego batutą ukazała się płyta z *II Symfonią „Kopernikowską”* Góreckiego. Jest kierownikiem Katedry Dyrygentury Symfoniczno-Operowej w Akademii Muzycznej im. Karola Szymanowskiego w Katowicach. W 2012 roku uzyskał tytuł profesora sztuk muzycznych. Od 2017 roku kierownik artystyczny Opery i Filharmonii Podlaskiej oraz Polskiej Orkiestry Sinfonia Iuventus.

Adam Zdunikowski

Debiutował w 1990 roku partią Clema w *Małym kominiarczyku* Brittena w Teatrze Wielkim – Operze Narodowej w Warszawie, którego solistą jest do dziś. Finalista Międzynarodowego Konkursu Sztuki Wokalnej im. Ady Sari w Nowym Sączu (1991) i International Hans Gabor Belvedere Singing Competition w Wiedniu (1995). Laureat Międzynarodowego Konkursu Wokalnego im. Stanisława Moniuszki w Warszawie (1992), zwycięzca VI Wielkiego Turnieju Tenorów w Szczecinie (2004). W latach 1990–1998 współpracował z Operą Kameralną w Warszawie. W 1996 roku podjął współpracę z Staatsoper w Hamburgu i odbył tournée po Japonii. Od 1997 roku jest solistą Opery Krakowskiej. Od roku 1998 współpracował z Národní divadlo Praha (występował w *Cyruliku sewińskim* Rossiniego, *Czarodziejskim flecie* i *Così fan tutte* Mozarta, *Sprzedanej narzeczonej* Smetany, czy premierze *Kastora i Polluksa* Rameau). W 2000 roku dołączył do stałych gości Narodowej Opery i Baletu w Sofii (tytułowa rola w *Fauście* Gounoda, postać Almavivy w *Cyruliku sewińskim* Rossiniego, Edgara w *Łucji z Lammermoor* Donizettiego). Współpracował z filharmoniami w całej Polsce, a także za granicą. Posiada pokaźny repertuar operowy oraz oratoryjno-kantatowy, na który składa się ponad 100 tytułów. Brał udział w wielu znaczących projektach kulturalnych, m.in. polska prapremiera opery *Lituani* Ponchiello, europejska prapremiera *Psalmów Jerozolimskich* Noama Sheriffa, światowa prapremiera *Stabat Mater* Steffaniego, udział w produkcji *Strasznego dworu* Moniuszki w Buffalo, recital pieśni Chopina w Tokio, wykonanie *Siedmiu bram Jerozolimy* Pendereckiego w Madrycie, Cannes

Chór Opery i Filharmonii Podlaskiej

Powstał z inicjatywy prof. Violetty Bieleckiej i Marcina Natęcz-Niesiołowskiego w marcu 2006 roku. Jego trzon stanowią artyści śpiewający przez wiele lat w Białostockim Chórze Kameralnym „Cantica Cantamus”, prowadzonym przez obecnego dyrygenta i kierownika artystycznego chóru – prof. Violettę Bielecką. Współpracuje z czołowymi instytucjami kultury w kraju, m.in. z Orkiestrą Filharmonii Poznańskiej, Stowarzyszeniem im. Ludwiga van Beethovena czy z Narodowym Instytutem Fryderyka Chopina w Warszawie, uczestnicząc w kolejnych edycjach Międzynarodowego Festiwalu Muzycznego Chopin i jego Europa. W latach 2009–2012 zespół koncertował pod batutą Krzysztofa Pendereckiego, biorąc udział w wykonaniu jego dzieł. Chór prowadzi żywą działalność koncertową w kraju i za granicą. Występuje w prestiżowych salach koncertowych oraz jest zapraszany do udziału w renomowanych festiwalach, m.in. w: Międzynarodowym Festiwalu Muzycznym Chopin i jego Europa, Międzynarodowym Festiwalu Wratislavia Cantans, Wielkanocnym Festiwalu Ludwiga van Beethovena, Międzynarodowym Festiwalu Muzyki Współczesnej Warszawska Jesień, Międzynarodowym Festiwalu Muzyki Sakralnej Gaude Mater, Festiwalu Kultury Żydowskiej Warszawa Singera. Repertuar zespołu obejmuje muzykę chóralną *a cappella*, oratoryjną, operową, największe dzieła muzyki sakralnej, wykonywane we współpracy z wybitnymi polskimi i zagranicznymi zespołami, m.in.: Europą Galante, Narodową Orkiestrą Symfoniczną Polskiego Radia w Katowicach, Orkiestrą Polskiego Radia w Warszawie, Orkiestrą Filharmonii Narodowej oraz Teatru Wielkiego – Opery

Narodowej w Warszawie, Sinfonią Varsovią, Sinfonią Iuventus, orkiestrami Filharmonii Poznańskiej, Podkarpackiej, Łódzkiej. Zespół wielokrotnie brał udział w prawykonaniach utworów polskich kompozytorów współczesnych, m.in.: Pendereckiego, Moryty, Mateckiego, Borkowskiego, Łukaszewskiego, Świdra, Twardowskiego, Bembinowa, Krutula. Dysponując umiejętnościami w zakresie ruchu scenicznego, aktorstwa oraz układów choreograficznych chór występuje w operach Moniuszki, Verdiego, Mozarta, Bizeta i Pucciniego, a także w musicalach Williamsa, Bocka, Lloyd Webbera, Simona, oraz operetkach Straussa. Dokonał wielu nagrań płytowych i radiowych. Jest kilkukrotnym laureatem nagrody Fryderyk. Za wybitne osiągnięcia w dziedzinie chóralistyki zespół został uhonorowany przez Marszałka Województwa Odznaką Honorową Województwa Podlaskiego (2017).

Orkiestra Opery i Filharmonii Podlaskiej

Jej początki sięgają 1954 roku, kiedy w Białymstoku została powołana Państwowa Orkiestra Symfoniczna. Muzycy orkiestry nie mieli wówczas własnej siedziby – próby i koncerty odbywały się m.in. w Teatrze Dramatycznym im. Aleksandra Węgierki lub w Pałacyku Gościńnym w Białymstoku. Po dwudziestu latach działalności artystycznej orkiestra otrzymała status filharmonii i przeniosła się do sali koncertowej przy ulicy Podleśnej, zaś od 2012 roku siedzibą orkiestry jest nowy gmach Opery i Filharmonii Podlaskiej – Europejskiego Centrum Sztuki w Białymstoku. Repertuar zespołu składa się z największych dzieł światowej literatury symfonicznej oraz muzyki współczesnej, a także z dzieł operowych i musicalowych. Na deskach teatru zespół występuje w operach *Straszny dwór* Moniuszki, *Traviata* Verdiego, *Czarodziejski flet* Mozarta, *Carmen* Bizeta i *Cyganeria* Pucciniego, w musicalach *Korczak* Williamsa, *Skrzypek na dachu* Bocka, *Upiór* w operze Lloyd Webbera i *Doktor Żywago* Simona oraz w operetce *Żemsta nietoperza* Straussa. W 2016 roku orkiestra wraz z Chórem Dziecięcym OiFP wzięła udział w polskim prawykonaniu utworu *Pluto, the renewer* Colina Matthews'a pod dyktando Pawła Kotli. W ponad 60-letniej historii zespołu o kształcie artystycznym orkiestry decydowali dyryktorzy: Kazimierz Złocki, Leon Hanek, Jan Kulaszewicz, Tadeusz Chachaj, Mirosław Jacek Błaszczuk, Marcin Natęcz-Niesiołowski, Roberto Skolmowski, a obecnie Damian Tanajewski. Kierownikami artystycznymi zespołu byli Jerzy Salwarowski, Jakub Chrenowicz, Michał Klauza, Paweł Kotla, i obecnie Mirosław Jacek Błaszczuk. Na estradzie Filharmonii gościli wybitni dyrygenci, soliści

**Realizacja programu „100 na 100. Muzyczne dekady wolności”
Polskie Wydawnictwo Muzyczne w Krakowie
dr Daniel Cichy – dyrektor–redaktor naczelny**

Rada programowa
Małgorzata Małaszko-Stasiewicz – przewodnicząca
dr Artur Szklener – wiceprzewodniczący
Ewa Bogusz-Moore
dr hab. Szymon Bywalec
dr Daniel Cichy
dr hab. Marcin Gmys, prof. UAM
prof. dr hab. Alicja Jarzębska
Jerzy Kornowicz
dr Mieczysław Kominek
dr hab. Iwona Lindstedt
Joanna Wnuk-Nazarowa

**Pracownicy i współpracownicy Polskiego Wydawnictwa
Muzycznego zaangażowani w realizację programu
„100 na 100. Muzyczne dekady wolności”**

Maria Bielatowicz – starszy redaktor, koordynator projektu
Adam Suprynowicz – koordynator merytoryczny
Barbara Orzechowska-Berkowicz – główny specjalista
ds. produkcji nagrań
Agata Gołębiowska – zastępca dyrektora ds. ekonomicznych
i główny księgowy
Janina Warzecha – kierownik działu zarządzania prawami

Mateusz Bartóg – specjalista ds. zarządzania prawami
Karolina Ciesielska – specjalista ds. zamówień publicznych
Monika Dziurawiec – redaktor
Alina Gaworska – koordynator filmowych wizytówek
Mariusz Gradowski – gospodarz filmowych wizytówek
Radosław Kotapka – konsultant ds. promocji i PR
Katarzyna Marianowska – specjalista ds. obrotu prawami
Alicja Myśliwiec – specjalista ds. promocji
Anna Olak – główny specjalista ds. kontrolingu
Anna Pęcherzewska-Hadrych – koordynator komponentu
edukacyjnego
Adam Rorat – redaktor
Marek Senior – specjalista ds. księgowości

oraz: Danuta Ambrożewicz, Angelika Barnowska-Nawara, Klaudia
Bilczewska, Bibiana Ciejka, Agnieszka Cieślak, Joanna Dąbek,
Grażyna Gajewska, Małgorzata Gańko, Tomasz Gilski, Violetta
Helbin-Kolasa, Marcin Hernas, Justyna Jachimczak, Paulina Krupa,
Teresa Kozak, Justyna Marciniak, Hanna Murłowska-Zajęc,
Justyna Neuer-Luboradzka, Jakub Nikiel, Justyna Pieszczek-Zadańska,
Ilona Polak-Wróblewska, Magdalena Poźniak-Mietła, Sylwia Religa,
Elżbieta Ryzcniak, Małgorzata Sadowska, Bogdan Sowiński,
Maria Strączek, Gabriela Szala, Anna Walczak, Urszula Wesołowska,
Katarzyna Wiesiołek, Agnieszka Winkowska, Janusz Wojdowski,
Emil Wojtacki, Maryla Zajęc, Dominika Zatoń, Agnieszka Zatyka-
-Szlachcic, Elżbieta Żegleń

**Organizator koncertów w ramach programu
„100 na 100. Muzyczne dekady wolności”
Polskie Wydawnictwo Muzyczne w Krakowie
dr Daniel Cichy – dyrektor–redaktor naczelny**

Opieka merytoryczna
dr Daniel Cichy

Program i koordynacja koncertów
Filip Berkowicz – Music Consulting

Wsparcie organizacyjne
Maciej Kopiński

Książka programowa

Opieka merytoryczna
dr Daniel Cichy

Koncepcja i koordynacja publikacji
Filip Berkowicz – Music Consulting

Projekt okładki i wnętrza publikacji
The Codeine

Redakcja
Maciej Kopiński, Daria Szwed

Skład i łamanie
Magdalena Pieczka

Korekta
Daria Szwed

Polskie Wydawnictwo Muzyczne
al. Krasińskiego 11a, 31-111 Kraków
www.pwm.com.pl

Druk i oprawa: Petit Skład – Druk – Oprawa
Wojciech Guz i Wspólnicy Spółka Komandytowa,
ul. Tokarska 13, 20-210 Lublin

10   **Kraków**
Filharmonia im. Karola Szymanowskiego

- Paderewski, Szymanowski**

Anna Mikołajczyk-Niewiedział, Ewa Marciniac, Leszek Skrla, Kevin Kenner
Chór i Orkiestra Filharmonii im. Karola Szymanowskie
Tadeusz Strugała

26   **Katowice**
NOSPR

- Kilar, Górecki**

Iwona Hossa, Ewa Wolak, Rafał Bartmiński, Wojciech Gierlach
Chór Narodowego Forum Muzyki
Narodowa Orkiestra Symfoniczna Polskiego Radia
Michał Klauza, Agnieszka Franków-Żelazny

42   **Białystok**
Opera i Filharmonia Podlaska – Europejski Centrum Sztuki

- Szymanowski, Kilar**

Adam Zdunikowski
Chór i Orkiestra Opery i Filharmonii Podlaskiej
Mirostaw Jacek Błaszczyk

54   **Olsztyn**
Warmińsko-Mazurska Filharmonia im. Feliksa Nowowiejskiego

- Nowowiejski, Penderecki, Stachowski, Chyrzyński, Kilar**

Orkiestra Symfoniczna Filharmonii Warmińsko-Mazurskiej
Piotr Sułkowski

66   **Łódź**
Filharmonia Łódzka im. Artura Rubinsteina

- Bacewicz, Palester, Tansman**

Iwona Socha, Julia Kociuban
Orkiestra Symfoniczna Filharmonii Łódzkiej
Paweł Przytocki

78   **Rzeszów**
Filharmonia Podkarpacka im. Artura Malawskiego

- Górecki, Panufnik, Malawski, Kilar**

Chór Wydziału Muzyki Uniwersytetu Rzeszowskiego
Orkiestra Symfoniczna Filharmonii Podkarpackiej
Dawid Runtz

90   **Szczecin**
Filharmonia im. Mieczysława Karłowicza

- Górecki**

Elżbieta Szmytka
Orkiestra Symfoniczna Filharmonii w Szczecinie
Jerzy Maksymiuk

102   **Poznań**
Filharmonia Poznański im. Tadeusza Szeligowskiego

- Tansman, Szeligowski, Panufnik**

Orkiestra Filharmonii Poznańskiej
Łukasz Borowicz

112   **Wrocław**
Narodowe Forum Muzyki im. Witolda Lutosławskiego

- Lutosławski**

NFM Filharmonia Wrocławska
Giancarlo Guerrero

122   **Warszawa**
Teatr Wielki – Opera Narodowa

- Górecki, Paderewski, Penderecki**

Iwona Hossa, Karolina Sikora, Arnold Rutkowski, Mariusz Godlewski,
Tomasz Konieczny, Garrick Ohlsson
Chór i Orkiestra Teatru Wielkiego – Opery Narodowej
Jacek Kaspszyk

138   **Gdańsk**
Europejskie Centrum Solidarności

- Kotoński, Penderecki, Dobrowolski, Schaeffer, Rudnik, Mazurek, Michniewski, Sikorski, Knittel, Szymański, Sikora**

Michał Jacaszek, Stefan Wesołowski

Chicago
St. Hyacinth Basilica

- Kilar**

Natalia Rubiś, Katarzyna Sądziej, Jesse Donner, Kurt Link, Andrzej Białko
Paderewski Symphony Chorus
Chicago Philharmonic
Marek Moś

Kopenhaga
The Royal Danish Library

- Moszumańska-Nazar, Zubeł, Lutosławski, Augustyn, Bacewicz, Górecki**

Isabella Hübener, Tanja Zapolski
Theatre of Voices
Smith Quartet
Paul Hillier

Frankfurt nad Menem
Dr. Hoch’s Conservatory

- Meyer, Przybylski, Lutosławski, Szmytka, Mykietyn**

Ensemble Modern
Michael Wendeborg

Londyn
Royal Festival Hall

- Górecki**

Elizabeth Atherton
London Sinfonietta
David Atherton

Lwów
Lwowska Filharmonia Obwodowa

- Lutosławski, Szymański, Stańczyk, Mykietyn, Kornowicz**

Ensemble Nostris Temporis
Roman Rewakowicz

Melbourne
Meat Market

- Serocki, Karski, Stańczyk, Jaskoł, Kwieciński, Szmytka**

ELISION

Mediolan
Auditorium Lattuada

- Penderecki, Górecki, Zubeł**

Agata Zubeł
Sentieri selvaggi
Carlo Boccadoro

Nowy Jork
Roulette Intermedium

- Mykietyn, Wielecki, Zielińska, Nowak, Zubeł**

Jacob Greenberg
ICE International Contemporary Ensemble
Steven Schick

Paryż
Le Carreau du Temple

- Górecki, Haubenstock-Ramati, Kwieciński, Szymanowski, Kornowicz, Zubeł**

Hélène Walter
Ensemble intercontemporain
Mehdi Lougraïda

Tokio
Sumida Hokusai Museum

- Szymanowski, Bacewicz, Lutosławski, Mykietyn, Górecki, Bujarski, Penderecki**

Silesian String Quartet

Wiedeń
Semperdepot

- Malawski, Haubenstock-Ramati**

Klangforum Wien

Organizatorzy

Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego.

Partnerzy instytucjonalni w Polsce

OPERA
I FILHARMONIA
PODLASKA
EUROPEJSKIE CENTRUM SZTUKI

Współorganizatorzy Gali w Warszawie

Mecenas Gali i Instytutu

Partner główny Gali

Partnerzy strategiczni

Partner

Partnerzy instytucjonalni na świecie

Polskie Wydawnictwo Muzyczne składa serdeczne podziękowania wszystkim Ambasadam Rzeczypospolitej Polskiej, Instytutom Polskim oraz Konsułatom Generalnym Rzeczypospolitej Polskiej w 10 krajach świata, w których odbywają się koncerty "100 na 100. Muzyczne dekady wolności". Dziękujemy Ambasadorom, Konsułom, Dyrektorom Instytutów Polskich oraz Pracownikom tych placówek za zaangażowanie i pomoc przy realizacji koncertów i wydarzeń im towarzyszących.

Partnerzy medialni

100 Sto na Sto
Muzyczne dekady
wolności

Patronat Narodowy
Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Andrzeja Dudy
w Stulecie Odzyskania Niepodległości

Sfinansowano ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego
w ramach Programu Wieloletniego „Niepodległa” na lata 2017–2021

niepodległa

POLEKA
STULECIE ODZYSKANIA
NIEPODLEGŁOŚCI

**Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego**